Felix Neurerther (GER) va guanyar el darrer eslàlom de Kitzbühel

Hahnenkamm Race
única i inimitable

Cada esport té el seu escenari màgic, aquell que per determinades circumstàncies ocupa el primer lloc en el cor dels afeccionats i dels esportistes. Al calendari de la Copa del Món hi ha molts estadis mítics, però pocs tenen la màgia i la història de la Hahnenkamm de Kitzbühel, a Àustria, la prova de la Copa del Món més famosa del firmament alpí.

Tino Morte
Agence Zoom/Atomic, Head, Rolex/Kurt Arrigo, Rolex/Stephan Cooper i Red Bull Photofiles

A la meva edat, un ja no es pregunta si té bons o mals amics, si aquests responen al que un dóna. Em limito a seguir el meu camí sense emprenyar massa, mirant sempre de reüll, a veure qui és al meu costat, a qui haig d'esperar i qui m'espera. En una d'aquestes aturades em vaig trobar al bon jan de Jesús Martínez. Ens uneixen moltes passions en aquesta vida, una de les principals és la bicicleta de muntanya. En el decurs d'un d'aquests migdies que aprofito per quedar amb ell per dinar, i posar-nos al dia de tot el que ens balla pel cap, em va comentar el seu interès per veure algun dia en directe el descens de Kitzbühel. L'havia vist diverses vegades per la televisió i s'havia quedat enganxat a la màgia que transmet la prova i a l'exigència tècnica i física del descens. Aquest és un gran èxit per una prova de la Copa del Món d'esquí alpí, que un afeccionat a l'esport, però que tampoc sent una especial devoció per la neu, s'interessi per la seva cursa. Aquest paral·lelisme, aquesta màxima, el poden establir poques places, i una d'elles és la de Kitzbühel, amb la Hahnenkamm.

70 anys d'història

A finals del passat mes de gener es disputava la 70a edició de la Hahnenkamm, la qual va ser de les més emotives que es recorden, sobretot a l'hora de la cursa del supergegant, ja que per primera vegada d'ençà molts anys l'ídol local Hermann Maier no es vestia la granota de competicions per disputar la prova. Maier, ídol local i ídol de molts esquiadors, entre els quals jo m'hi compto –tinc una gorra signada per ell penjant d'una de les prestatgeries del meu despatx–és un dels més grans d'aquesta competició, doncs ha guanyat en tres ocasions el supergegant i en una el descens. Herminator va convocar una emotiva roda de premsa, en la que va repassar breument la seva trajectòria esportiva, sempre tenint en ment la seva cursa predilecte. Però, perquè aquest somni es faci realitat en la ment de Maier i de tots, sempre ha d'haver-hi un pioner, o un grup d'amics que decideixen jugar fort i fer tot el possible perquè els seus somnis es facin realitat.

80.000 espectadors van gaudir en directe de la Hahnenkamm 2010

La primera edició va tenir lloc al 1931, però d'ençà fins ara s'han anat modificant algunes cosetes per fer encara la festa més grossa. Els primers anys no hi havia una pista establerta per a la competició i es varen escollir diferents ubicacions. Als anys 50, les pistes Streif i Ganslern es varen establir com a seu fixa del descens de Hahnenkamm. I dos anys més tard es varen condicionar les àrees de sortida, Mausefalle, la pendent d'arribada, així com l'Altye Scheise. No va ser fins al 1966 quan es va decidir incorporar aquesta clàssica convocatòria al calendari de la Copa del Món. Amb aquesta voluntat als anys 70 es varen iniciar les obres, les quals van seguir als anys 80 per millorar la seguretat de la pista Streif. L'any 1993 el descens de Hahnenkamm es va haver de suspendre per tercera vegada per manca de neu –ja s'havia suspès al 1964 i 1988– i va ser aleshores quan la societat Bergbahn AG Kitzbühel va decidir instal·lar una xarxa de canons de neu a les pistes Streif i Ganslern. Als anys 90 es va seguir treballant per mirar d'oferir unes condicions que garantissin l'espectacularitat i la seguretat dels esquiadors, i va ser aleshores quan es va decidir incloure el supergegant dins del calendari d'activitats de la Hahnenkamm. A dia d'avui, la màgia de la Hahnenkamm no ha deixat de créixer edició rere edició, i per a molts esquiadors guanyar el descens de l'Streif és quelcom més que guanyar una prova de la Copa del Món.

Històric Didier Cuche

I si no que li diguin al suís Didier Cuche. Enguany, l'esquiador de Head ha fet història després de guanyar les proves del descens i del supergegant. Ho va fer davant 40.000 persones en una gran jornada d'esquí. Amb anterioritat Didier ha havia estat el millor al descens de Kitzbühel en dues ocasions, però aquesta era la primera que victòria des de la sortida situada als 1.665 metres. Amb aquests triomfs, Cuche es convertia en el primer esquiador que era capaç de guanyar el descens i el supergegant de Kitzbuehel el mateix any, d'ençà que Stephan Eberharter ho feia al 2002. "Hi ha tres coses que són força especials per a mi" deia el suís mentre es mirava la medalla de guanyador a la zona de podi, i afegia el següent: "guanyar dos cops en dos dies, guanyar la prova des de la sortida tradicional i ser el tercer esquiador que aconsegueix aquesta màxima". El tercer home en discòrdia no podia ser un altre que... efectivament, Hermann Maier, qui ho va fer al 2001, un any abans que Eberharter.

Celebrada la 70ª edició, el comitè organitzador ja treballa en la 71ª convocatòria, que tindrà lloc del 21 al 23 de gener de 2011. L'expectació per aleshores de ben segur que serà tant gran com la generada fins a dia d'avui, ja que recordem que, per exemple,

Didier Cuche, en guanyar el DH i el SG de la Hahnenkamm ha fet història

enguany hi van prendre part esportistes de 27 països, que les curses van ser cobertes per més de 500 periodistes, que les espectaculars imatges de les proves van ser retransmeses per 19 canals de televisió, que la Hahnenkamm Junior Race va tornar a ser un èxit de participació o que els esquiadors que van prendre part a la 13a KitzCharity Trophy van aconseguir reunir uns 130.000 euros que es destinaven per mirar de pal·liar en la mesura del possible la catàstrofe d'Haití, en una demostració més que la Hahnenkamm és molt més que una apassionant cursa d'esquí alpí. ❄

www.hahnenkamm.com

Les 3 pistes

Són moltes les persones que quan se'ls parla de la Hahnenkamm només pensen en el descens, donada la seva espectacularitat. Realment, la prova alpina més ràpida és realment espectacular a Kitzbühel, però cal recordar que també es disputa un supergegant i un eslàlom.

Supergegant

Nom cursa: Streifalm
Sortida: 1.381 m
Línia d'arribada: 805 m
Desnivell: 526 m
Longitud de la cursa: 2.260 m
Mitjana de pendent: 24%
Màxima/mínima pendent: 69% / 8%
Homologació oficial: 8646/10/07
Nota: el primer supergegant es va disputar al 1995. En tot aquest temps, aquest ha estat considerat com un dels gegants més ràpids del calendari. La prova comença amb un pendent del 50%. Ràpidament els esquiadors han de fer front a una forta corba en S, abans d'agafar la Seidlalmsprung a la ta velocitat. La Hausbergkante i el tram que ve a continuació són els punts claus de la baixada, on les corbes a dreta i esquerra demanen una gran concentració i força de cames als esquiadors. El final del supergegant són les seccions Zielschuss i Rasmusleitn, amb una espectacular volada fins creuar la línia de meta davant d'una gran gentada.

Descens

Nom cursa: Streif
Sortida: 1.665 m
Línia d'arribada: 805 m
Desnivell: 860 m
Longitud de la cursa: 3.312 m
Mitjana de pendent: 27%
Màxima/mínima pendent: 85% / 2%
Homologació oficial: 8647/10/07
Nota: la sortida de l'Streif està situada als 1.665 metres d'alçada, i es caracteritza per la seva extrema dificultat, la qual ja es manifesta a les dues primeres seccions, conegudes com Startschuss i Mausefalle. Ja des de l'inici els esquiadors han de fer gal·la d'una gran determinació, doncs al llarg del recorregut han de superar volades de 50 i 80 metres, amb la sempre amenaçadora presència de l'afilat Mausefalle. La combinació de viratges a l'Steilhang i la corba a dretes a la part inferior de l'Steilhang determinaran en bona part l'èxit de la baixada. És una de les seccions més tècniques de la Copa del Món, a la que segueix les seccions Brückenschuss i Gschöss, on és important arribar a la màxima velocitat, fins arribar a l'Alte Schneise, on els esquiadors amb més tècnica tenen un punt a favor. I arribem a un dels punts màgics del descens, el salt de Seidlalm, que es va incorporar al 1994. En aquest punt les cames dels esquiadors ja estan prou castigades, però abans són desafiats per l'Streif en un final dramàtic. Primer el salt d'Hausbergkante, seguit d'un gir a l'esquerra, per superar Querfahrt i el salt de Zielschuss , punt on s'arriben a agafar els 140 km, per dirigir els esquís cap a Rasmusleitn i la línia de meta.

Eslàlom

Nom de la cursa: Ganslern
Sortida: 1.004 m
Línia d'arribada: 811 m
Desnivell: 193 m
Longitud de la cursa: 590 m
Mitjana de pendent: 35 %
Màxim/mínim pendent: 70% / 20%
Homologació oficial: 8644/10/07

Benjamin Raich completant els darrers metres de l'eslàlom davant el públic

El descens és la prova mítica, però la Hahnenkamm també consta d'un eslàlom i d'un supergegant

El traçat de la cursa arriba fins al cor de Kitzbühel

Sabies que...

L'abreviació HKR pertany a la Hahnenkamm race

El Club d'Esquí de Kitzbühel és l'entitat que ha organitzat l'HKR des de la primera cursa al 1930/31

El Club d'Esquí de Kitzbühel existeix com a club d'esquí des de 1902, i és un dels clubs d'esquí més antics, amb més tradició i èxit, que té més de 5.700 socis

La finalitat del club d'esquí local és la de cercar joves esportistes que els agradi l'esquí alpí, l'esquí de salts, l'esquí de fons i el surf.

Els millors atletes del Club d'Esquí de Kitzbühel han guanyat més de 50 medalles als Jocs Olímpics d'Hivern o bé als Mundials d'Esquí Alpí

El veritable guanyador de la Hahnenkamm és aquell esquiador que és capaç de guanyar la clàssica combinada: descens i eslàlom

El nom dels estadis, de les pistes on es disputa la competició és Streif pel descens i Ganslern per l'eslàlom

Aquest és el descens més famós del món, que comença als 1.665 metres d'altitud i finalitza, després de recórrer 3.312 espectaculars metres, i superar 802 metres de desnivell a Rasmusleitn, gairebé al centre del poble

El desnivell més bèstia és del 85%, a la cima de Mausefalle. El salt més llarg és de 80 metres i es troba a sota de la Mausefalle i la màxima velocitat que s'agafa és de 140 km/h a la Zielschuss Compression

La Hahnenkamm va rebre un cop anímic espectacular el 20 de gener de 1966, quan la prova es va incorporar al calendari de la Copa del Món d'Esquí Alpí

Kitz Kiri Ski va ser el nom que es va posar a la festa que es va organitzar per commemorar el 50è aniversari de la Hahnenkamm race de 1990

L'HKR s'ha hagut de cancel·lar tres cops al llarg de la seva història, els anys 1964, 1968 i 1993 a conseqüència de la manca de neu. Escarmentats, la Bergbahn AG Kitzbühel va instal·lar una xarxa de canons de neu a l'estiu de 1993

Un dels aspectes que més preocupa a l'organització és el de la seguretat dels esquiadors, per tal de garantir-la és necessiten més de 8.000 metres de tanques, 1.400 metres de tanques muntades en els pals especials de seguretat, 1.100 metres de xarxes d'alçada, 3.000 metres més de xarxes de dos metres d'alçada...

Més de 1.400 persones estan implicades, directa o indirectament, en l'organització d'aquesta cursa

Svindal sap que sempre ha de mirar el que l'espera si vol sortir viu de la Hahnenkamm

La crònica, de 1930 als nostres dies

1930/31 Primera International Hahnenkamm Race

Anys 30 Una gran varietat de pistes de l'àrea d'esquí de la Hahnenkamm són utilitzades per a la cursa

1934 - 1961 Es comencen a disputar les curses de noies dins de la Hahnenkamm Race

1935 Construcció de la Brückenschuss com a part de la cursa de descens

1938 - 1945 La Segona Guerra Mundial interromp la celebració de la prova

Dècada dels 40 Streif i Ganslern s'estableixen com a pistes per a les proves de la Hahnenkamm

Dècada dels 50 Es milloren els sectors Startschuss, Mausefalle i Steilhang Einfahrt

Dècada dels 60 Posada al dia de la secció Alte Schneise del descens

1966 El dia 20 de gener de 1966 és un altre capítol històric, quan surt la idea de la Copa del Món

1967 Té lloc la primera Hahnenkamm World Cup

Dècada dels 70 Posada al dia de la secció Hausberg

Dècada dels 80 Grans treballs per millorar la seguretat al decurs de l'Streif

1993 Després d'haver de suspendre la Hahnenkamm als anys 1964, 1988 i 1993 per manca de neu, s'instal·la els primers canons de neu, per cobrir de neu artificial tot el recorregut de la Streif i la Ganslern, i és construeix el salt de Seidlalm

1990 Es du a terme per primer cop el primer descens a dues mànigues amb motiu del 50è aniversari

Dècada dels 90 Es treballa en la seguretat a les pistes Streif i Ganslern i en la millora dels serveis als espectadors. S'incorpora el supergegant a la festa

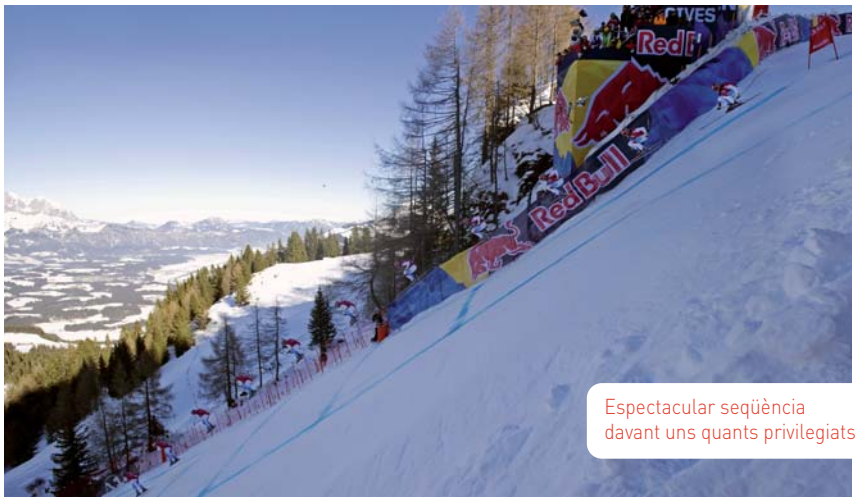

Espectacular seqüència davant uns quants privilegiats

Els millors esquiadors han pujat al podi de Kitzbühel, i entre ells, alguns dels més grans han estat Didier Cuche, Stefan Eberharter i Hermann Maier

La clàssica volada de la Hahnenkamm